

SXEDIO.J27

9.9.1959: ΤΟ ΕΝΝΑΤΟ ΣΥΝΕΔΡΙΟ ΤΟΥ ΑΚΕΛ ΣΤΗΝ ΠΑΡΑΝΟΜΙΑ ΖΗΤΕΙ ΟΠΩΣ ΤΕΘΕΙ ΤΕΡΜΑ ΣΤΗΝ ΠΡΟΓΡΑΦΗ ΤΟΥ ΚΑΙ ΑΠΟΚΑΤΑΣΤΑΣΗ ΤΗΣ ΔΗΜΟΚΡΑΤΙΑΣ ΣΤΟ ΝΗΣΙ. Ο ΕΖΕΚΙΑΣ ΠΑΠΑΙΩΑΝΝΟΥ ΕΠΑΝΕΚΛΕΓΤΑΙ ΓΕΝΙΚΟΣ ΓΡΑΜΜΑΤΕΑΣ ΤΟΥ ΚΟΜΜΑΤΟΣ ΚΑΙ ΑΠΟΚΑΘΙΣΤΑΤΑΙ ΣΤΗ ΘΕΣΗ ΑΠΟ ΤΗΝ ΟΠΟΙΑ ΕΙΧΕ ΑΠΟΜΑΚΡΥΝΘΕΙ ΤΟ 1957

Το δεύτερο δεκαήμερο του Αυγούστου του 1959, το ΑΚΕΛ που θεωρείτο ακόμα παράνομο ύστερα από την προκήρυξη του από τον Κυβερνήτη Σερ Τζων Χάρτιγκ το Δεκέμβρη του 1955, ανακοίνωσε τη διοργάνωση του εννάτου Παγκυπρίου Συνεδρίου του για το τριήμερο 28, 29 και 30 Αυγούστου στη Λευκωσία, αλλά ο Κυβερνήτης έσπευσε να απαγορεύσει τη σύγκληση του ανακοινώνοντας παράλληλα ότι θα αποφάσιζε τις επόμενες ημέρες για το όλο θέμα.

Το ΑΚΕΛ αντίδρασε άμεσα και με ανακοίνωση του κατάγγελλε κατάφωρη παραβίαση των στοιχειωδών ανθρωπίνων δικαιωμάτων προσθέτοντας και τα ακόλουθα για το τι θα συζητείτο στο συνέδριο:

"Το 9ο συνέδριο του ΑΚΕΛ που είναι το πρώτο από τον καιρό της προγραφής του, θα συζητούσε έκθεση δράσης της Κ.Ε. και ιδιαίτερα το πρόγραμμα του Κόμματος μέσα στις νέες συνθήκες που δημιουργούνταν με τη συμφωνία Ζυρίχης-Λονδίνου για το Κυπριακό. Περιπλέον το συνέδριο, θα προχωρούσε στην εκλογή νέας Κεντρικής Επιτροπής του Κόμματος. Το συνέδριο του ΑΚΕΛ θάταν ανοικτό τόσο στον ντόπιο όσο και στον ξένο τύπο και θα προσκαλούνταν να παρακολουθήσουν τις εργασίες του πολιτικοί πνευματικοί, εκπολιτιστικοί και επαγγελματικοί παράγοντες όλων των στρωμάτων του κυπριακού λαού.

Το 9ο συνέδριο του ΑΚΕΛ που απαγόρευσε η Κυβέρνηση θάταν βασικά συνέδριο μελέτης και συζήτησης όλων των προβλημάτων του κυπριακού λαού, συνέδριο ενότητας του λαού στην πάλη για την επιτυχή αντιμετώπιση των προβλημάτων του".

Η απόφαση του Κυβερνήτη έδωσε αφορμή στο ΑΚΕΛ

να εντείνει περισσότερο τον αγώνα του για άρση των προγραφών με μαζικά πλέον υπομνήματα προς τον Κυβερνήτη τα οποία υπέγραψαν πολιτευτές, δημοσιογράφοι, ποιητές και άλλοι παράγοντες.

Η κινητοποίηση του λαού έδινε ξεκάθαρα το μήνυμα ότι οι Κύπριοι, ανεξάρτητα από κόμμα ή παράταξη και ανεξάρτητα από τις ιδεολογικές διαφορές που χώριζαν τους αγωνιστές της ΕΟΚΑ και το ΕΔΜΑ, το αντίπαλο Κίνημα της Δεξιάς με το ΑΚΕΛ, ήθελαν τη νομιμοποίηση του Κομμουνιστικού Κόμματος.

Ενα τέτοιο υπόμνημα υπέγραψαν μαζί δεκάδες πράγοντες και πολίτες της Λευκωσίας προς τον Σερ Χιου Φούτ (Χαραυγή 10.9.1959) με βασικό αίτημα την άρση των προγραφών ώστε να μπορέσουν όλοι να διαδραματίσουν δημιουργικά και ελεύθερα τον ρόλο τους στη νέα κυπριακή κοινωνία.

Αναφερόταν στο υπόμνημα προς τον Κυβερνήτη:

"Εξοχώτατε,

Μετ' εκπλήξεως επληροφορήθημεν την απόφαση της Κυβερνήσεως σας όπως απαγορεύση το προκηρυχθέν συνέδριον του ΑΚΕΛ.

Είμεθα πεπεισμένοι ότι τη ενέργεια της κυβερνήσεως σας, καθώς και η συνέχισις της προγραφής εναντίον οργανώσεων και εφημερίδων ουδόλως υποβοηθούν εις την σταθεροποίησιν της ομαλότητος και των ειρηνικών συνθηκών εις την Κύπρον, στοιχείων απαραίτητων κατά την παρούσαν περίοδον, διά να δυνηθούν, όλα τα κόμματα, αι οργανώσεις και εφημερίδες ελευθέρως να διαδραματίσουν δημιουργικώς τον ρόλον των.

Τουναντίον, αι ενέργειαι αύται αποτελούν κατάφωρον παραβίασιν των διεθνώς ανεγνωρισμένων δημοκρατικών δικαιωμάτων του λαού.

Καλούμεν την Υ. Εξοχότητα όπως το ταχύτερον προβή εις την άρσιν των προγραφών εναντίον οργανώσεων και εφημερίδων, γεγονός το οποίον θα συνέβαλλε μεγάλως εις την δημιουργίαν ομαλού πολιτικού βίου εις την νήσον.

Το υπόμνημα υπογράφουν οι ακόλουθοι:

Θεμιστοκλής Δέρβης, δήμαρχος Λευκωσίας, Ανδρέας Αραούζος, αντιδήμαρχος, Χρ. Καλόγηρος δημοτικός Σύμβουλος, Πολύβιος Γρηγοριάδης, ιατρός και Δημ. Σύμβουλος, Νίκος Θεμιστοκλέους, ιατρός και Δημοτικός Σύμβουλος.

Ιωάννης Κληρίδης, Λεύκος Κληρίδης, Πυγμαλίων Ιωαννίδης, Σαββάκης Γιωργαλλής, Δημήτρης Γεωργιάδης, Ξενοφών Συλούρης, Χαρ. Βελάρης, Αιμίλιος Αιμιλιανίδης, Ξάνθος Κληρίδης, Φοίβος Κληρίδης, Χρ. Μιτσιδης και Γ. Πελαγίας, όλοι δικηγόροι.

Ματθαίος Παπαπέτρου, Κώστας Μιχαηλίδης, Τάκης Νικολαΐδης, Κώστας Κουμίδης, Μήτρος Δημητρίου, Αλίκη Ευαγγελίδου, Ν. Ιακωβίδης, Κώστας Τσέλλος, Ν. Πισσαρίδης, Α. Αγιομαμίτης, Ε. Παρασκευαΐδης, Οδ. Ιωαννίδης, Ν. Κούντουρος, Β. Λυσσαρίδης, Γ. Αναστασιάδης, Γ. Μουσκής, Ομηρος Δημητρίου και Γλαύκος Μιχαηλίδης, ιατροί.

Νίκος Πατιίχης, διευθυντής "Φιλελευθέρου" και οι συντάκτες της ίδιας εφημερίδας Δ. Γαλανός, Χρ. Κατσαμπάς, Βίας Μασρκίδης, Πολιτικός αρθρογράφος "Ελευθερίας", Κ. Κόνωνας διευθυντής "Εθνους" και οι συντάκτες του "Εθνους" Α. Γαβριήλ, και Δ. Παπαδημητρίου, Λοΐζος Κυθραιώτης, διευθυντής "Εθνικής", Θάσος Κορφιώτης, διευθυντής "Φωτός" και οι συντάκτες Τ. Κωνσταντινίδης και Α. Γρηγοριάδης, Αντώνης Φαρμακίδης διευθυντής "Αλήθειας", Λύσανδρος Τσιμίλλης, διευθυντής "Ν. Καιρών", Μιλτιάδης Χριστοδούλου των "Τάϊμς οφ Σάϋπρους", Ιάκωβος Ιακωβίδης, διευθυντής "Σάϊπρους Μαίηλ", Φιφής Ιωάννου, διευθυντής "Τηλέγραφου".

Κώστας Μόντης, Νίκος Ρούσος, οι αρχιτέκτονες Χρ. Μιχαηλίδης, Μ. Σανταμάς και Γ. Μιχαηλίδης, οι φαρμακοποιοί Μ. Κούμας, Γ. Πέρπερης, Κιούλα Ζιαρτιδη, Ομ. Αναστασιάδης, Ν. Κούμας, Μ. Πύργος και Μ. Κοντόπουλος, ο λογιστής Γ. Συρίμης και οι έμποροι Σταύρος Παντζιαρής, Δ. Τσιαούσιης και Κ. Κακουλής και Ν. Χειλίδης, Πρόεδρος της ΠΟΒΕΚ.

Το ΑΚΕΛ, παρά την απαγόρευση του Συνεδρίου του από τον Κυβερνήτη Σερ Χιου Φουτ προχώρησε στις αποφάσεις του και πραγματοποίησε το συνέδριο του στις **9 Σεπτεμβρίου 1959** στο Βαρώσι (σύμφωνα με έκδοση του ΑΚΕΛ "ΑΚΕΛ το Κομμα του εργαζόμενου λαού") και στην παρανομία, με την έννοια ότι το κόμμα θεωρείτο ακόμα παράνομο.

Στο συνέδριο αυτό, σύμφωνα με τη εφημερίδα "Χαραυγή" της **17.10.1959** ο Εζεκίας Παπαϊωάννου επανεξελέγη νέος Γενικός Γραμματέας του Κόμματος και ουσιαστικά αποκαταστάθηκε στη θέση του.

Με απόφαση του στο συνέδριο το Κόμμα διακήρυττε ότι ο τόπος χρειαζόταν πραγματική δημοκρατία και αποτροπή του κινδύνου για φασιστικές λύσεις.

Ακόμα ζητούσε αφοπλισμό και διάλυση όλων των παράνομων ένοπλων ομάδων των Ελλήνων και των Τούρκων, σχηματισμό κυβέρνησης εθνικής ενότητας και φυσικά να αρθεί η προγραφή του ΑΚΕΛ.

Αναφερόταν στη ανακοίνωση της Κεντρικής Επιτροπής του ΑΚΕΛ την οποία η "Χαραυγή" χαρακτήριζε ιστορική στις **23 Σεπτεμβρίου 1959**:

"Περασαν επτά ολόκληροι μήνες από την ημέρα υπογραφής της συμφωνίας Ζυρίχης- Λονδίνου. Ο,τι έχει ήδη μεσολαβήσει σ' αυτό το χρονικό διάστημα, που χαρακτηρίζεται σαν μεταβαστική περίοδος, επιβεβαιώνει την ορθότητα της εκτίμησης του ΑΚΕΛ για τη συμφωνία και τα τεράστια προβλήματα που δημιουργούνται για τον Κυπριακό λαό.

Στην ανακοίνωση του της **7ης του Μάρτη 1959** το ΑΚΕΛ τόνιζε μεταξύ άλλων ότι "η συμφωνία δεν λύει το εθνικό μας πρόβλημα", "την ανεξαρτησία που δίδεται στην Κύπρο την ακρωτηριάζουν σε σοβαρό βαθμό μια σειρά απαράδεκτοι όροι και περιορισμοί" και ότι οι αντιδημοκρατικές πρόνοιες του συντάγματος "θ' αποτελούν διαρκή πηγή προστριβών και περιπλοκών με σοβαρότατες συνέπειες, ως προς την ομαλή λειτουργία του συτάγματος".

Παρά την εκτίμηση του αυτή όμως το ΑΚΕΛ έκλειε

την ανακοίνωση του της 7ης του Μάρτη με τα εξής:

"Είναι σήμερα κοινή συνείδηση ότι το πρώτιστο και ύψιστο καθήκον είναι η πατριωτική ενότητα όλων των Ελλήνων Κυπρίων, ανεξάρτητα από πολιτική ή ιδεολογική τοποθέτηση, Μια τέτια ενότητα, επιβεβλημένη και απαραίτητη, όσο ποτέ προηγουμένως, θ' αποτελέσει την εγγύηση ότι ο κυπριακός λαός θα μπορέσει να περάσει με όσο το δυνατόν λιγότερες δυσκολίες το νέο στάδιο ζωής που επιβάλλει η συμφωνία Ζυρίχης- Λονδίνου. Ποτέ δεν πρέπει να ξεχνούμε ότι η λαϊκή διχόνοια και η διάσπαση των πατριωτικών δυνάμεων του λαού μόνον πρόσθετες ανωμαλίες και τραγικές οδύνες μπορεί να μας επιφυλάσσουν.

Η Κυπριακή Αριστερά, παρά τις διαφωνίες και επιφυλάξεις, που είχε και εξακολουθεί να έχει για τη συμφωνία Ζυρίχης- Λονδίνου, θέτοντας πάνω από κάθε τι άλλο το γενικό συμφέρον του λαού, θα εργαστεί με ανιδιοτέλεια και πατριωτική συνέπεια για την ενότητα όλων των Ελλήνων Κυπρίων, ανεξάρτητα από ιδεολογικές και πολιτικές διαφορές, καθώς και για την ανάπτυξη των δεσμών φιλίας, κατανόησης και συνεργασίας μεταξύ Ελλήνων και τούρκων Κυπρίων, με αντιακελικό σκοπό το ξεπέρασμα των δυσκολιών για την εξυπηρέτηση του λαού και για μια πραγματικά λεύτερη, ανεξάρτητη, δημοκρατική, ειρηνική κι ευτυχισμένη Κύπρο".

Αυτή τη γραμμή εφάρμοσε κι' εξακολουθεί να εφαρμόζει το ΑΚΕΛ με επιμονή, πίστη και πεποίθηση ότι ανταποκρίνεται στα ύψιστα συμφέροντα του λαού και της υπόθεσης του.

Όμως το ΑΚΕΛ απηχώντας τις ανησυχίες του κυπριακού λαού, θεωρεί επιβεβλημένο καθήκον του προς τον λαό να επισημάνει μερικούς σοβαρότατους κινδύνους που άρχισαν να γίνονται τόσον έκδηλοι και ν' απειλούν τον τόπο μας με νέα αφάνταστα δεινά. Ποίοι είναι αυτοί οι κίνδυνοι; Είναι ο κίνδυνος του φασισμού και της δικτατορίας, ο κίνδυνος του εξτρεμισμού και της διάσπασης, του εμφύλιου και

φυλετικού σπαραγμού και της οικονομικής εξάρθρωσης και καταστροφής του τόπου.

Ο κίνδυνος του φασισμού και της δικτατορίας εκδηλώνεται με διάφορους τρόπους. Πρώτα είναι η συνέχιση της προγραφής του ΑΚΕΛ και των άλλων λαϊκών οργανώσεων και εφημερίδων, επτά ολόκληρους μήνες μετά τη συμφωνία Ζυρίχης-Λονδίνου.

Η συνέχιση της προγραφής, εκτός του ότι αποτελεί πολιτικό σκάνδαλο, είναι συνάμα σοβαρότατη απειλή για τις στοιχειώδεις πολιτικές ελευθερίες ολόκληρου του λαού, δεν νοείται δημοκρατία, όταν απαγορεύεται η νόμιμη λειτουργία και δράση πολιτικών κομμάτων και οργανώσεων του λαού.

Επειτα οι πολιτικές, δολοφονίες όπως του Σκάη στα Λειβάδια και ανάμεσα στους τούρκους συμπατριώτες μας, οι ξυλοδαρμοί, τα επεισόδια στην Αχνα στα γραφεία της "Εθνικής" και αλλού οι απειλές εξόντωσης πολιτικών αντιπάλων, οι εκβιασμοί επί του τύπου κλπ, οποθενδήποτε και αν προέρχονται, αποτελούν φασιστικές και τρομοκρατικές εκδηλώσεις που στρέφονται, όχι μόνον ενάντια στην Αριστερά, αλλά κι ενάντια σε κάθε δημοκράτη, είναι άκρως αντίθετες προς το πνεύμα του ομαλού δημοκρατικού πολιτικού βίου και δημιουργούν κίνδυνο εκφυλισμού προς μια κατάσταση αναρχίας και χάους πράγμα που θα εξόπλιζε τους αποικιστές και με επιχειρήματα για την παλινόρθωση του αποικιακού καθεστώτος ή μια τριπλή κατοχή της Κύπρου.

Ο εξοπλισμός ομάδων τόσο από μερικούς κύκλους της Τούρκικης κοινότητας, όσο κι' από κύκλους Ελλήνων, Κυπρίων και η εμφάνιση αυτών των ένοπλων ομάδων με προσωπίδες ή χωρίς προσωπίδες, για τρομοκράτηση και πολιτικό εκβιασμό, δημιουργεί σοβαρότατο κίνδυνο εμφύλιου και φυλετικού σπαραγμού και συντριβεί την ενότητα του λαού, που αποτελεί αποφασιστικό παράγοντα για την επιτυχή αντιμετώπιση των τόσων σοβαρών προβλημάτων που έχουν δημιουργηθεί, εξάλλου η εμφάνιση ένοπλων

ομάδων για πολιτικό εκβιασμό, πολιτική επικράτηση ή οποιονδήποτε άλλο σκοπό, ενθαρρύνει τους κάθε λογής, λογής και κακοποιούς να δράσουν και δεν είναι καθόλου τυχαίο το γεγονός ότι οι ένοπλες ληστείες και διαρρήξεις, όπως στην Χλώρακα, τη Λεμεσό και αλλού αυξήθηκαν τελευταία, με κίνδυνο τη δημιουργία κλίματος ανασφάλειας, αστάθειας και καχυποψίας.

Αυτή η ανώμαλη κατάσταση, που εγκυμονεί σοβαρότατους κινδύνους για το ναό μας, επιδρά δυσμενέστατα και την κεντρική οικονομία, το επιχειρηματικό κυπριακό κεφάλαιο τηρεί επιφυλακτική στάση και αποφεύγει να τοποθετήσει τα χρήματα του σε ντόπιες βιομηχανίες και άλλες επιχειρήσεις για την ανάπτυξη του τόπου. Η προσέλευση κυπρίων του εξωτερικού να τοποθετήσουν τα κεφάλαια τους σε κυπριακές επιχειρήσεις καθίσταται προβληματική αν όχι αδύνατη, το ίδιο ισχύει και για την προσέλευση τουριστών. Οικονομική κρίση και απραξία δέρνει, σημαντικά στρώματα του λαού. Όλα αυτά δεν μπορεί παρά να οδηγούν στην οικονομική εξάρθρωση με ανυπολόγιστες συνέπειες για όλο το λαό.

Στο μεταξύ οι διάφορες επιτροπές που επιφορτίστηκαν με το έργο της επεξεργασίας και εφαρμογής της συμφωνίας Ζυρίχης- Λονδίνου αντιμετωπίζουν σοβαρά προβλήματα και δυσκολίες πάνω σε ορισμένα ουσιώδη σημεία. Οι ανησυχίες του κυπριακού λαού επιτείνονται κι' από ό,τι γράφεται στον ξένο τύπο για ζητήματα που συζητούνται στη συνταγματική ή τη Μικτή επιτροπή Λονδίνου πράγμα που προκαλεί περαιτέρω σύγχυση στον λαό που μόνο με μια υπεύθυνη κατατόπιση που μπορεί ν' αποφευχθεί.

Αυτή σε γενικές γραμμές είναι η κατάσταση που αντιμετωπίζει σήμερα ο κυπριακός λαός. Τι θέλει ο λαός και ποιος είναι ο δρόμος που θα τον βγάλει απ' αυτή την κατάσταση και θα τον οδηγήσει μπροστά, προς μια Κύπρο πραγματικά ανεξάρτητη, ειρηνική δημοκρατική και χαρούμενη όπως τη θέλει κι όποιος αξίζει στον υπέροχο λαό της.

Ο κυπριακός λαός θέλει ειρήνευση, ομαλότητα, ανασυγκρότηση δημιουργία έργα. Θέλει επίδειξη σταθερότητας μπροστά στις οποιοσδήποτε παράλογες απαιτήσεις. Αυτά τα αισθήματά του όμως δεν πρέπει να γίνονται αντικείμενο εκμετάλλευσης για προώθηση εγωϊστικών πολιτικών σκοπών, αντιλαϊκών και δικτατορικών επιδιώξεων που θα βυθίσουν τελικά τον τόπο στην πολιτική αναταραχή, στον εμφύλιο και διακοινοτικό σπαραγμό, επισωρεύοντας καινούργιες ανάγκες και πιο οδυνηρές συμφορές στον τόπο.

Ανεξάρτητα από τις διαφωνίες και επιφυλάξεις που έχουμε για τη συμφωνία Ζυρίχης- Λονδίνου ή ακόμη και τον τρόπο εφαρμογής της, εκείνο που επιβάλλεται, να κατανοηθεί από τον καθένα είναι ότι το ξεπέρασμα των δυσκολιών κι' η ολοκλήρωση της ανεξαρτησίας της Κύπρου δεν είναι κάτι που μπορεί να πραγματοποιηθεί μέσα σε λίγους μήνες, αλλά ζήτημα ενός αγώνα με προοπτική. Πρέπει ακόμα να κατανοηθεί ότι ο ενδεδειγμένος δρόμος προς τα μπρος είναι ο δρόμος της δημοκρατικής αλλαγής, της μαζικής δημοκρατικής πάλης όλου του λαού που θα μας οδηγήσει τελικά στο ποθητό τέρμα της ολοκλήρωσης της ανεξαρτησίας μας. Δημοκρατική ανέλιξη ειρηνικός αγώνας στηριγμένος στη συνεργασία και συνεννόηση Ελλήνων και Τούρκων Κυπρίων, δεξιών αριστερών και ανεξαρτητών.

Η συγκέντρωση όλων, ο εξοπλισμός ομάδων και η δημιουργία έντασης και αναταραχής μονάχα νέες περιπλοκές και όλεθρο μπορούν να επιφέρουν στον λαό μας και τα συμφέροντα των ξένων να εξυπηρετήσουν.

Συνεπώς οι ένοπλες ομάδες είτε αυτές αποτελούνται από Έλληνες είτε από τούρκους, πρέπει να παραδώσουν τον εξοπλισμό τους στην υπό ίδρυση ανεξάρτητη Δημοκρατία της Κύπρου και να διαλυθούν. Ετσι προσφέρουν τις καλύτερες υπηρεσίες στον λαό και την πατρίδα τους.

Οι φασιστικές εκδηλώσεις οι εκβιασμοί και αυθαιρείες, απ'οπουδήποτε και αν προέρχονται, πρέπει να τερματισθούν αμέσως και να μη επανεμφανισθούν. Ο κυπριακός λαός δεν θ' ανεχθεί

ποτές, ν' αναταλλάξει τα δεσμά μιας μακρόχρονης αποικιακής υποδούλωσης με τα νέα δεσμά μιας φασιστικής δικτατορίας. Όλα τα δημοκρατικά δικαιώματα και πολιτικές ελευθερίες του λαού πρέπει ν' αποκατασταθούν, να ρθουν αμέσως οι προγράφες του ΑΚΕΛ και όλων των άλλων λαϊκών οργανώσεων και εφημερίδων και να κατοχυρωθούν κατά τρόπο σαφή και κατηγορηματικό οι στοιχειώδεις ελευθερίες του λαού, ελευθερία λόγου, τύπου, οργάνωσης και συγκέντρωσης.

Το ΑΚΕΛ διακηρύττει ακόμη μια φορά τη σταθερή προσήλωση του στις αρχές της ελευθερίας της δημοκρατίας και της ισοπολιτείας πάνω στις οποίες πρέπει να στηρίζεται ο κυπριακός λαός στην επίλυση των οποιωνδήποτε διαφορών του.

Καταδικάζουμε κάθε ρατσιστική δικτατορική εκδήλωση οποθενδήποτε κι' αν προέρχεται γιατί είναι αντιλαϊκή, αντιπατριωτική κι εξυπηρετική των ξένων συμφερόντων.

Το Σύνταγμα της ανεξάρτητης Δημοκρατίας της Κύπρου πρέπει να είναι απόλυτα δημοκρατικό και πρέπει να δοθεί στον λαό η ευκαιρία να συζητήσει τις λεπτομέρειες του και να το εγκρίνει τελικά.

Η ενότητα του λαού είναι όχι μόνο αναγκαία αλλά και επιβεβλημένη ενότητα όλου του λαού, ενότητα Ελλήνων κι' ενότητα Ελλήνων και Τούρκων κυπρίων. Αυτή η ενότητα όμως πρέπει να είναι δημοκρατική στηριγμένη στις αρχές της ισοτιμίας του αλληλεσεβασμού και της αμοιβαίας εκτίμησης. Πρέπει να στηρίζεται σ' ένα μίνιμουμ πρόγραμμα που θα συζητηθεί, ελεύθερα και θα εγκριθεί από μια κοινή σύσκεψη εκπροσώπων όλων των πολιτικών κομμάτων, οργανώσεων και πολιτικών παραγόντων. Ενότητα με βάση τον σεβασμό των δημοκρατικών δικαιωμάτων και της δημοκρατικής ειρηνικής ανέλιξης.

Αυτή η ενότητα με υπόβαθρο της τις ενιαίες επιτροπές που διαλαμβάνει η έκκληση της επιτροπής δημοσίων σχέσεων του συμβουλευτικού σώματος, θα πρέπει να εκφράζεται σ' όλα τα πολιτικά και δημόσια σώματα.

Ο τόπος μας χρειάζεται μια κυβέρνηση εθνικής ενότητας και σωτηρίας στην οποία να εκπροσωπείται όλος ο λαός για να μπορέσουμε ν' αντιμετωπίσουμε μ' επιτυχία τα σοβαρά οικονομικο-πολιτικά προβλήματα.

Αυτή την ενότητα έχει απόλυτη ανάγκη ο λαός μας όχι μόνο κατά τη μεταβατική περίοδο, αλλά και μετά την ανάπτυξη της Κύπρου σε ανεξάρτητη δημοκρατία τον προσεχή Φλεβάρη γιατί τα προβλήματα είναι μεγάλα και χρειάζονται οι ώμοι όλου του λαού για να τα βγάλουν πέρα.

Το ΑΚΕΛ πιστό στον λαό και την υπόθεση του, διακηρύττει ότι οι κίνδυνοι που απειλούν τον τόπο μας είναι σοβαρότατοι. Ο εχθρός ελλοχεύει παντού, έτοιμος να βυθίσει τον λαό μας στη δίνη του εμφύλιου σπαραγμού και της καταστροφής.

Το ΑΚΕΛ απευθύνει θερμή πατριωτική έκκληση σ' όλους τους δημοκράτες, θεξιούς, αριστερούς και ανεξάρτητους να συσπειρωθούν για να φράξουν τον δρόμο προς τον φασισμό και την ανωμαλία. Οι δημοκρατικές δυνάμεις του Κυπριακού λαού είναι πανίσχυρες και ακατάβλητες. Ο φασισμός δεν θα περάσει. Η πλέον αποστομωτική απάντηση σ' όλους τους κινδύνους που απειλούν τον λαό μας, η απάντηση στις έγνοιες, η παλλαϊκή δημοκρατική ενότητα, η δημοκρατική ανέλιξη και μαζική ειρηνική πάλη για τη ζωή, την ειρήνη, τη δημοκρατία, την πραγματική ανεξαρτησία και το χαρούμενο μέλλον.

22.3.1959

Η Κ.Ε. του ΑΚΕΛ